

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/42367 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 26 november 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 november 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 november 2007, verzonden op 27 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

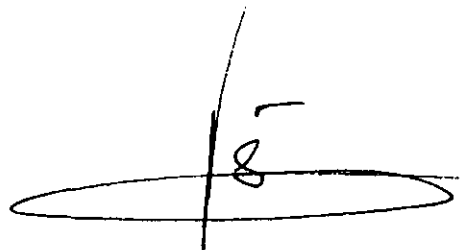
w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 december 2007

205.

Verzonden: 21 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Fax sent by :

Model M110-A Maatregel van bewaringV-nummer :
INT-nummer :

Plichtadvocaat :

Tel: _____

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, levera
 Hulpofficier van Justitie, gids op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3
 Vreemdelingenwet 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
 Voorna(n)en(en) :
 Geboortedatum :
 Geslacht : Mannelijk
 Geboorteplaats : Euzen
 Geboorteland : Turkije
 Nationaliteit : Onbekend

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
 () artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
 () aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
 () aanvraag regulier

deze maatregel wordt gewaardeerd door:

- (X) het belang van de nationale veiligheid, omdat
 (X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich
 aan de uitwerking zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
 () verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 () veroordeeld is tot een misdrijf
 () ongewaagd verklaard is
 (X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
 Vreemdelingenwet 2000
 () zich niet aangemeld heeft bij de kerscheit
 () zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
 () gebruik maakt/maakt van een vals/vervals document
 () zich bedient van een of meerdere aliasen
 (X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
 () eerder als buitenlands in Nederland verblijven heeft
 (X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien
 (X) en/of om zijn terugreis te bekorten
 () overige reden(en):
 () wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000,
 omdat de voor terugkeer noodzakelijke beschikkingen voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn
 voorhanden zullen zijn,

Ingevalge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid
 geboden om contact op te nemen met de diplomatische of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd:

Plaats: Schiphol

Datum: 6-11-2007 Tijd: 10:30 uur

De Minister van Justitie,
 namens de Minister,
 de hulpofficier van justitie,

A. Kurbengi,

Adjunct onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Pagina 1 van 2

08/11 2007 DIN 13:22 [TX/RA NR 8820] @ 002

Ontvangen 11.11.2007
 - 9 NOV 2007
 Centraal Instructie Bureau
 Vreemdelingen zaken
 te Haarlem

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/42367 VRONTN

uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer d.d. 26 november 2007

inzake

geboren op van gestelde Turkse nationaliteit,
eiser, verblijvende op de detentieboot te Dordrecht,
gemachtigde: mr. A.J. de Boer, advocaat te Leeuwarden,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.
gemachtigde: mr. C. Bijsterbosch, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Verweerder heeft op 6 november 2007 aan eiser met het oog op de uitzetting de
maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw opgelegd.

1.2 Eiser heeft hier tegen op 9 november 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Ingevolge
artikel 94, eerste lid, Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 19 november 2007. Eiser en verweerder hebben
ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw verklaart de rechtbank het beroep gegrond en beveelt
zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan,
indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring
in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid
niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel van bewaring te
bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Daartoe heeft hij aangevoerd dat de
staandehouding onrechtmatig is. Eiser heeft erop gewezen dat het proces-verbaal van
staandehouding/overbrenging/ophouding van 6 november 2007 (gedingsstuk B1, hierna: het
proces-verbaal) niet de exacte locatie vermeldt waar hij is staande gehouden. Volgens eiser
kan er verder geen sprake zijn van een steekproefsgewijze controle, aangezien hij in het
kader van een Dublinclaim door Zweden is teruggestuurd en is opgevangen door de
Koninklijke Marechaussee (Kmar). Het was derhalve van tevoren al bekend dat hij in
bewaring zou worden gesteld. Verder begrijpt eiser niet waarom het proces-verbaal vermeldt
dat zijn identiteit onmiddellijk kon worden vastgesteld, terwijl hij niet in het bezit is van een

zaaknummer: AWB 07/42367 VRONTN

blad 2

geldig identiteitsdocument. Tevens heeft eiser erop gewezen dat het proces-verbaal niet de dag en het tijdstip van de ophouding vermeldt waardoor dit niet kan worden gecontroleerd. Eiser heeft verder aangevoerd dat het proces-verbaal zijn adres in Franckeradeel vermeldt, zodat verweerder ten onrechte aan de bewaring ten grondslag heeft gelegd dat hij niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats. Verder heeft verweerder de maatregel ten onrechte gebaseerd op de grond dat hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt. Naar de mening van eiser heeft verweerder hem ten onrechte in bewaring gesteld, omdat hij onder het Generaal Pardon valt. Verder heeft eiser gesteld dat een eerdere inbewaringstelling is opgeheven, omdat uit een rapport blijkt dat hij detentieongeschikt is. Bij het verhoor tijdens de ophouding heeft eiser al aangegeven dat er een psychiatrisch dossier is. Verweerder heeft evenwel ten onrechte nagelaten daarop door te vragen. Eiser verzoekt om aanhouding van de zaak teneinde hem in staat te stellen bedoeld rapport te overleggen. Mede gelet op vorenstaande is eiser van mening dat zicht op uitzetting ontbreekt. Ten slotte stelt eiser dat hij op 21 november 2007 een herhaalde asielaanvraag zal indienen en dat om die reden artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) aan zijn uitzetting in de weg staat.

2.3 Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.4 Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vw, voor zover thans van belang, zijn de ambtenaren belast met de grensbewaking bevoegd ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

2.5 Met betrekking tot de beroepsgrond dat de staandehouding onrechtmatig is, overweegt de rechtbank het volgende. Uit de gedingstukken in onderlinge samenhang bezien, met name het proces-verbaal van bevindingen en het door verweerder bij faxbrief van 2 november 2007 overgelegde 'Formulier overdracht conform Verordening (EG) Nr. 343/2003', leidt de rechtbank het volgende af. Eiser is op 6 november 2007 in het kader van die Verordening overgenomen van de Zweedse autoriteiten en het verwachte tijdstip van aankomst van eisers vlucht vanuit Stockholm op de luchthaven te Schiphol was 9.35 uur. Het proces-verbaal vermeldt dat sprake was van een steekproef in het kader van een Mobiel Toezicht Vreemdelingen controle, dat geen sprake was van vermenging met het overige verkeer en dat eiser door een ambtenaar belast met de grensbewaking binnen de driekilometerzone om 9.36 uur is staande gehouden ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding. Vervolgens is eiser overgebracht naar het IBS Coördinatiecentrum Schiphol te Haarlemmermeer (hierna: Coördinatiecentrum), omdat zijn identiteit onmiddellijk kon worden vastgesteld en bleek dat hij geen rechtmatig verblijf had. Uit het voorgaande volgt naar het oordeel van de rechtbank dat de staandehouding van eiser krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw rechtmatig heeft plaatsgevonden. Dat eisers identiteit door (de aankondiging in) voormeld formulier reeds bekend was bij de Kmar, laat onverlet dat de bevoegdheid mocht worden aangewend om eiser, ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding, staande te houden. Verder blijkt uit het proces-verbaal naar het oordeel van de rechtbank genoegzaam de locatie van eisers staandehouding.

2.6 Ten aanzien van de beroepsgrond dat het proces-verbaal onder het kopje 2a/2b. overbrenging en ophouding ten onrechte niet vermeldt op welke dag en tijdstip eiser is

zaaknummer: AWB 07/42367 VRONTIN

blad 3

opgehouden, overweegt de rechtbank als volgt. Onder 1.3 van het proces-verbaal staat gerelateerd dat eiser na overbrenging op 6 november 2007 om 9.45 uur aankwam op het Coördinatiecentrum, alwaar hij op grond van artikel 50, tweede of derde lid, van de Vw werd opgehouden. Verder blijkt uit het proces-verbaal dat het gehoor van eiser plaatsvond op 6 november 2007 om 10.00 uur. De rechtbank is van oordeel dat deze beroepsgrond van eiser geen doel kan treffen.

2.7 Wat betreft de beroepsgrond van eiser dat hij onder het Generaal Pardon valt, overweegt de rechtbank als volgt. Uit het proces-verbaal blijkt dat eiser bij zijn gehoor heeft verklaard dat hij in januari of februari 2006 naar Zweden is gegaan en dat hij daar in maart 2006 asiel heeft aangevraagd. Gelet hierop voldoet eiser niet aan de voorwaarde dat hij sinds 1 april 2001 ononderbroken in Nederland heeft verbleven. Aldus moet het ervoor worden gehouden dat hij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap Vw (oud) neergelegd in paragraaf B14/5.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000.

2.8 Met betrekking tot de betwiste gronden die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd, overweegt de rechtbank als volgt. Eiser heeft zijn stelling dat hij een vast woonadres heeft niet gestaafd, bijvoorbeeld met een uittreksel uit de Gemeenschappelijke Basis Administratie. Ook anderszins heeft hij niet aangetoond dat hij over een vaste woon- of verblijfplaats in Nederland beschikt. Bovendien heeft eiser blijkens het op ambtsead opgemaakte proces-verbaal van gehoor (artikel 59 Vw juncto artikel 5.2 Vb) verklaard geen vaste woon- of verblijfplaats te hebben. Ten aanzien van eisers stelling dat hij over voldoende inkomsten beschikt om in zijn bestaan te voorzien, is van belang dat eiser blijkens hetzelfde proces-verbaal heeft verklaard geen middelen van bestaan te hebben. Uit het voorgaande concludeert de rechtbank dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser geen vaste woon- en verblijfplaats heeft en dat hij evenmin beschikt over middelen van bestaan. Aan die laatste grond kan niet afdoen dat blijkens het proces-verbaal (gedingstuk B1) eiser beschikt over € 410,- en 25 Zweedse kronen. De rechtbank is van oordeel dat verweerder deze gronden aan de maatregel van bewaring ten grondslag heeft kunnen leggen.

2.9 Eisers stelling ter zitting dat hij detentieongeschikt is, is met zijn enkele verklaringen in de gehoren dat hij een psychiatrisch dossier heeft en dat in het verleden een psychiatrisch rapport van hem is opgemaakt, onvoldoende aannemelijk geworden. Eisers gemachtigde heeft ter zitting aangegeven dat hij verder op zoek gaat naar het psychiatrisch rapport, waaruit zou blijken dat eiser levenslang behandeling behoeft, en heeft verzocht om aanhouding van de zaak. Nu het aan eiser was om zijn stelling nader te onderbouwen, en in de stukken en het verhandelde ter zitting verder geen aanknopingspunt is gevonden om de thans gestelde detentieongeschiktheid aan te nemen, heeft de rechtbank geen aanleiding gezien om het verzoek om aanhouding te honoreren. Daarbij heeft de rechtbank het mede van belang geacht dat verweerder heeft verklaard dat eiser, indien hij dat aangeeft, de medische zorg kan raadplegen op de plek waar hij wordt gedetineerd. Gesteld noch gebleken is dat eiser daarom heeft verzocht.

2.10 De stelling van eiser dat hem bij terugkeer naar Turkije een behandeling staat te wachten als bedoeld in artikel 3 van het EVRM, zodat geen sprake is van zicht op uitzetting, valt naar het oordeel van de rechtbank buiten het kader van de behandeling van de onderhavige beoordeling van de bewaring. Deze stelling zal in het kader van eisers asielaanvraag worden beoordeeld.

zaaknummer: AWB 07/42367 VRONTN

blad 4

2.11 Gelet op het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat de toepassing noch tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw. Evenmin is gebleken dat bij afweging van alle daarbij betrokken belangen de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2.12 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden. De opheffing van de maatregel van bewaring wordt niet bevolen. Gelet hierop bestaat evenmin grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.13 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

zaaknummer: AWB 07/42367 VRONTN

blad 5

Beslissing

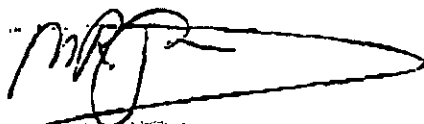
De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

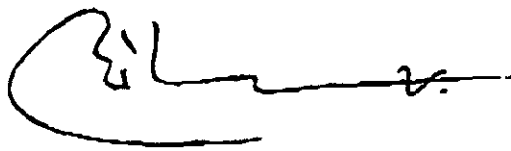
Aldus vastgesteld door mr. M.P. Glerum en in het openbaar uitgesproken op 26 november 2007.

De griffier:

mr. M.R. Groenewoud

De rechter:

mr. M.P. Glerum

afschrift verzonden op:

27 NOV. 2007

Rechtsmiddel

Ingevolge artikel 95 van de Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepsschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Per fax: 070- 365 13 80
en per post

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
04 DEC 2007	
ZAACNR.	0445
AAN:	13
BEHANDELD DO:	PAR:

Ons kenmerk : / Ministerie van Justitie
Procedurenummer : 07/ 42367
Justitienummer :
V-nr. :

5403-A

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

, hierna appellant, geboren op , van Turkse nationaliteit, te dezer zake
domicilie kiezende te Sneek, Bloemstraat 10b ten kantore van de advocaat en procureur
mr A.J. de Boer, die door hem bepaaldelijk gevolmachtigd is dit hoger beroepschrift in te
dienen en die te dezer zake voor hem zal optreden met het recht van substitutie.

Appellant heeft op 9 november 2007 administratief beroep ingediend tegen de maatregel van
bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000. De Rechtbank te 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Utrecht, heeft bij uitspraak d.d. 26 november 2007, verzonden op
27 november 2007, het beroep ongegrond verklaard en tevens het verzoek om
schadevergoeding afgewezen (productie 1).

Elser is van mening, dat de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, bij
uitspraak van 26 november 2007, verzonden op 27 november 2007, ten onrechte het
volgende heeft geoordeeld: "Uit het voorgaande volgt naar het oordeel van de Rechtbank dat
de staandehouding van eiser krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw rechtmatig heeft
plaatsgevonden. Dat eisers identiteit door (de aankondiging in) voormeld formulier reeds
bekend was bij de Kmar, laat onverlet dat de bevoegdheid mocht worden aangewend om
eiser, ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding, staande te houden. Verder
blijkt uit het proces-verbaal naar het oordeel van de Rechtbank genoegzaam de locatie van
eisers staandehouding (...).

Ten aanzien van de beroepsgrond dat het proces-verbaal onder het kopje 2a/2b.
overbrenging en ophouding ten onrechte niet vermeldt op welke dag en tijdstip eiser is
opgehouden, overweegt de Rechtbank als volgt. Onder 1.3 van het proces-verbaal staat
gerelateerd dat eiser na overbrenging op 6 november 2007 om 9.45 uur aankwam op het
Coördinatiecentrum, alwaar hij op grond van artikel 50, tweede of derde lid, van de Vw werd

opgehouden. Verder blijkt uit het proces-verbaal dat het gehoor van eiser plaatsvond op 6 november 2007 om 10.00 uur. De Rechtbank is van oordeel dat deze beroepsgrond van eiser geen doel kan treffen (...).

Eisers stelling ter zitting dat hij detentieongeschikt is, is met zijn enkele verklaringen in de gehoren dat hij een psychiatrisch dossier heeft en dat in het verleden een psychiatrisch rapport van hem is opgemaakt, onvoldoende aannemelijk geworden. Eisers gemachtigde heeft ter zitting aangegeven dat hij verder op zoek gaat naar het psychiatrisch rapport, waaruit zou blijken dat eiser levenslang behandeling behoeft, en heeft verzocht om aanhouding van de zaak. Nu het een eiser was om zijn stelling nader te onderbouwen en in de stukken in het verhandelde ter zitting verder geen aanknopingspunt is gevonden om de thans gestelde detentieongeschiktheid aan te nemen, heeft de Rechtbank geen aanleiding gezien om het verzoek om aanhouding te honoreren. Daarbij heeft de Rechtbank het mede van belang geacht dat verweerder heeft verklaard dat eiser, indien hij dat aangeeft, de medische zorg kan raadplegen op de plek waar hij wordt gedetineerd. Gesteld nog gebleken is dat eiser daarom heeft verzocht (...).

Gelet op het vorenoverwogene is de Rechtbank van oordeel dat de toepassing noch tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw. Evenmin is gebleken dat bij afweging van alle daarbij betrokken belangen de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden. De opheffing van de maatregel van bewaring wordt niet bevolen. Gelet hierop bestaat evenmin grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de Rechtbank niet gebleken".

Toelichting:

Appellant is van mening dat de Rechtbank in de aangevallen uitspraak ten onrechte heeft miskend, dat de staandehouding van appellant onrechtmatig is geweest. Appellant heeft erop gewezen dat het proces-verbaal van staandehouding/ overbrening/ ophouding van 6 november 2007 niet de exacte locatie vermeldt waar hij is staandegehouden. Appellant heeft ter zitting van de Rechtbank op 19 november 2007 bij monde van zijn gemachtigde uitvoerig naar voren gebracht dat en waarom er in casu geen sprake kan zijn geweest van een steekproefsgewijze controle, aangezien appellant in het kader van een Dublin-claim door Zweden is teruggestuurd en is opgevangen door de Koninklijke Marechaussee. Het was derhalve van tevoren al bekend dat appellant in bewaring zou worden gesteld. Appellant acht dit een zodanig gebrek in een belangrijk proces-verbaal, dat de Rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat in casu de bevoegdheid mocht worden aangewend om appellant staande te houden.

Voorts is namens appellant ter zitting van de Rechtbank op 19 november 2007 uitvoerig naar voren gebracht dat appellant niet begrijpt waarom het proces-verbaal vermeldt dat de identiteit van appellant onmiddellijk kon worden vastgesteld, terwijl appellant niet in het bezit

is van een geldig identiteitsdocument. Daarnaast heeft appellant erop gewezen dat het proces-verbaal niet de dag en het tijdstip van de ophouding vermeldt waardoor dit niet kan worden gecontroleerd. Appellant is van mening dat de Rechtbank hieraan in de aangevallen uitspraak ten onrechte te gemakkelijk voorbij is gegaan. De Rechtbank heeft simpelweg een reconstructie gemaakt van de overbrenging en ophouding van appellant. Dit neemt evenwel niet weg, dat het proces-verbaal ten onrechte niet vermeldt op welke dag en welk tijdstip appellant is opgehouden. Daardoor kan één en ander door appellant noch door zijn gemachtigde worden gecontroleerd. Appellant acht dit een zodanig gebrek, waardoor hij zodanig in zijn belangen wordt geschaad, dat hij van mening is dat de Rechtbank ten onrechte van oordeel is dat deze beroepsgrond van appellant geen doel kan treffen.

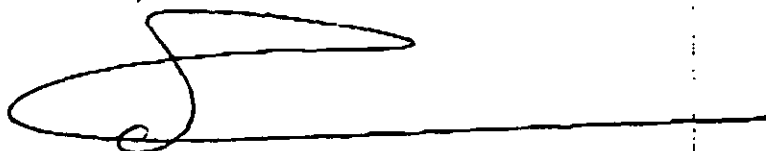
Ter zitting van de Rechtbank op 19 november 2007 is namens appellant uitdrukkelijk verwezen naar het psychiatrisch dossier van appellant. Dit dossier was en is in het bezit van verweerder. Tijdens het verhoor en tijdens de ophouding heeft appellant al aangegeven dat er een psychiatrisch dossier van hem is, maar verweerder heeft evenwel ten onrechte nagelaten daarop door te vragen. In casu had de Rechtbank – volgens appellant – deze zaak voor in ieder geval een week dienen aan te houden, teneinde appellant in staat te stellen het betreffende psychiatrisch rapport te overleggen. Ter zitting is namens de gemachtigde van appellant uitgelegd waarom het betreffende rapport niet reeds ter zitting kon worden overgelegd tijdens appellant. Appellant is derhalve van mening dat de Rechtbank de zaak ten onrechte niet heeft aangehouden, teneinde appellant in staat te stellen binnen een aantal dagen de betreffende rapportage alsnog te overleggen, hetgeen van groot belang is in zijn zaak.

Bijgaand overlegt appellant een kopie van de uitspraak d.d. 7 juli 2005, verzonden op 8 juli 2005, van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Leeuwarden (Awb 04/ 51019) (**productie 2**). In deze uitspraak wordt verwezen naar het psychologisch rapport van klinisch psycholoog en psychotherapeut drs. B.N.V. Hoogeveen. Blijkens de betreffende rapportage is terugkeer van appellant naar Turkije, waar appellant getraumatiseerd is, op medisch psychologische gronden ten strengste gecontraïndiceerd. Zonder neuropsychologische en psychotherapeutische behandeling is de prognose van appellant zeer somber tot infaust, aldus drs. Hoogeveen. Volgens hem zou het getuigen van een, medisch-psychologisch bezien, van onaanvaardbare hardheid om appellant te verwijderen uit het veiligheid- en zorgbiedend milieu waarin hij zich thans bevindt (Nederland). De continuïteit van zorg zou stelling ernstig in gevaar komen, terwijl appellant tegelijkertijd niet in staat is zich te verzorgen en zich sociaal te redden ten gevolge van het optreden van persoonlijkheidsverval (onderdeel 2.2. van de betreffende uitspraak).

Uit de betreffende rapportage blijkt duidelijk dat er in casu geen zicht is op uitzetting van appellant, simpelweg omdat appellant niet uitgezet kan en mag worden, aldus de klinisch psycholoog en psychotherapeut drs. B.N.V. Hoogeveen. Dit rapport is – zoals gezegd – ook in het bezit van verweerder. Indien de Rechtbank kennis had genomen van de inhoud van dit rapport, zou de Rechtbank hoogstwaarschijnlijk het beroep van appellant gegrond hebben verklaard, zoals het geval was bij de vorige uitspraak m.b.t. de vreemdelingenbewaring van appellant. Nogmaals: de Rechtbank had appellant gewoon nog een aantal dagen in de gelegenheid moeten stellen om het betreffende rapport te overleggen. In dit geval waren er daartoe zeker valide redenen voorhanden.

REDENEN waarom: appellant uw Afdeling verzoekt het beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht d.d. 26 november 2007 te vernietigen alsmede aan appellant een schadevergoeding toe te kennen ten laste van de Staat der Nederlanden voor de duur die appellant ten onrechte in vreemdelingenbewaring heeft doorgebracht. Voorts verzock ik u namens appellant de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten in beide instanties.

Sneek, 4 december 2007

mr. A.J. de Boer